

Arrest

nr. 102 898 van 15 mei 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 januari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 maart 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 april 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DELVAUX en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Pashtun van etnische origine, bezit u de Afghaanse nationaliteit en bent u minderjarig. U verklaart afkomstig te zijn uit het dorp Ali Shair in het district Hesarak van de provincie Nangarhar. Uw vader was een talibancommandant. Hij en uw stiefmoeder mishandelden u. U mocht amper naar buiten gaan, behalve om op de velden te werken. U werd geslagen en uitgescholden. Enige tijd voor uw vertrek eiste de taliban dat er zich van elke familie in uw dorp één gezinslid zou aansluiten bij de groepering. Uw vader wilde dat u zich bij de taliban zou voegen en een zelfmoordaanslag zou plegen. U wilde dat niet doen en bent naar uw oom gegaan die besloot u weg te sturen uit Afghanistan om uw veiligheid te garanderen. U bent in hamal 1390 (maart 2011)

vertrokken. Na enkele maanden onderweg kwam u op 7 juni 2011 aan in België, waar u de volgende dag asiel vroeg. Toen u in Turkije was, vernam u via uw oom dat uw vader samen met zijn twee broers, die eveneens talibanstrijders waren, is omgekomen in Thor Ghar bij bombardementen.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen dient te worden besloten dat u er niet in slaagt een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U heeft het Commissariaat-generaal allerminst zicht geboden op uw werkelijke achtergrond, uw dagelijkse leven en uw verblijfssituatie in Afghanistan. Zo stelde u dat uw vader een talibancommandant was die zich zeer autoritair gedroeg en u – net als uw stiefmoeder – mishandelde (CGVS, p.21-22). Volgens uw verklaringen mocht u noch naar school gaan, noch naar de madrassa en bent u slechts enkele keren naar het districtscentrum geweest (CGVS, p.11 en 17). Voorts stelde u altijd in uw dorp te zijn gebleven (CGVS, p.20).

Zo bent u er niet in geslaagd het profiel van uw vader aannemelijk te maken. U stelde dat uw vader bevel voerde over verschillende personen, maar u kon slechts twee namen geven: Qari Ismail en Qari Anwar van wie u beweerde dat ze uw ooms zijn (CGVS, p.19). U stelde vervolgens dat een zekere Mastochan en Mawlawi Aminjan boven uw vader stonden, maar gevraagd wat meer te vertellen over hen, kwam u niet verder dan te stellen dat ze allemaal in Tor Ghar verbleven (CGVS, p.19). Gevraagd naar voorbeelden van gevechten of operaties waarbij uw vader en zijn groepering betrokken waren, kon u slechts één incident aanhalen, namelijk dat het districtshuis in 2006 werd beschoten (CGVS, p.20). U stelde geen andere voorbeelden van gevechten te kunnen geven, wat zeer bedenkelijk is daar uw vader – volgens uw verklaringen – al meer dan tien jaar lid was van de taliban en dagelijks ging vechten (CGVS, p.19-20). Zelfs gevraagd of het districtshuis later nog het doelwit is geweest van een aanval door de taliban, moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p.20). Verder verklaarde u dat alle mensen in uw dorp op de hoogte waren van de activiteiten van uw vader en uw ooms. Gevraagd wat de dorpelingen daarvan vonden, antwoordde u het echter niet te weten (CGVS, p.23). Dit is des te bedenkelijker is daar u stelde dat uw vader en uw ooms de enige talibanstrijders waren in uw dorp (CGVS, p.23). Gevraagd hoe de mensen in Ali Shair in het algemeen dachten over de taliban, kon u evenmin een antwoord geven (CGVS, p.23). Zelfs wanneer u werd gevraagd of uw vader en uw ooms problemen kenden omwille van hun lidmaatschap van de taliban, moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p.23). Voorts kon u evenmin vertellen waar uw vader actief was als talib (CGVS, p.23). Wanneer ten slotte werd gevraagd of uw vader en uw ooms ooit spraken over de groepering en de doelen van de taliban, antwoordde u dat ze er nooit over spraken (CGVS, p.23). Het geheel van summie verklaringen over de werkzaamheden van uw vader, maakt dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn door u beweerde profiel.

Wat betreft uw beweringen als zou uw vader een zeer streng persoon zijn, u niet naar buiten liet gaan en u mishandelde, dient opgemerkt te worden dat u ook aangaande dit aspect, zeer summie en weinig doorleefde verklaringen aflegde. Gevraagd wat meer te vertellen over de relatie met uw vader, stelde u dat hij u nooit met rust liet, u sloeg, u wakker maakte als u sliep en u nooit naar buiten liet gaan (CGVS, p.21-22). Gevraagd hoe u zich voelde bij dit alles, kwam u niet verder dan te stellen dat u daar geen gedachten bij had en dat u niet wist waarom hij u zo behandelde (CGVS, p.22), wat weinig doorleefd overkomt. Meermaals gevraagd om te vertellen over een concreet incident tussen jou en jouw vader of jou en jouw stiefmoeder, antwoordde u alleen dat u altijd werd geslagen (CGVS, p.22). Het roept ernstige vragen op dat u geen enkel concreet voorbeeld zou kunnen geven daar u stelde jarenlang mishandeld te zijn geweest.

Ter zake dient nog opgemerkt te worden dat uw verklaringen over het werk dat uw vader u liet doen, eveneens uitermate summie waren. U stelde dat u niet naar school of naar de madrassa mocht gaan en op het land moest werken samen met de broer van uw moeder (CGVS, p.4-5). Gevraagd naar uw werk op de gronden van uw vader, antwoordde u dat u gewoon het land moest omspitten (CGVS, p.5). Gevraagd wat meer uitleg te geven over wat u juist moest doen, kwam u niet verder dan te stellen dat jullie graan en wiet verbouwden (CGVS, p.5), wat op zijn minst gezegd weinig informatie is. Later nog twee maal gevraagd concreet te vertellen over uw werk als landbouwer, repliceerde u dat u alles al had gezegd (CGVS, p.6). Gevraagd naar de zaaitijd van graan, stelde u dat graan in de winter wordt gezaaid. Gevraagd naar de oogsttijd van graan, antwoordde u dat dat in de zomer gebeurde (CGVS, p.6). In welke maanden, kon u evenwel niet zeggen (CGVS, p.6). Later tijdens het gehoor gevraagd of het graan in de maand van uw vertrek uit Afghanistan, namelijk hamal (maart), aan het groeien was of net geplant was, antwoordde u dat het graan nog niet gezaaid was en dat het pas gezaaid zou worden in de zesde maand, wat overeenstemt met sambula (augustus). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt echter dat graan in Nangarhar in oktober en

november wordt geplant. Op het moment van uw vertrek, was het graan aldus al aan het groeien. Dat u de zaaitijd en oogsttijd niet correct kon weergeven, is zeer bedenkelijk. Bovendien wist u evenmin wanneer wiet geoogst wordt, nochtans een gewas dat u en uw oom – volgens uw verklaringen – verbouwden op de gronden (CGVS, p.17-18). Ook bleek u niet op de hoogte of de opbrengst van de oogst dan wel voor uw vader of voor uw oom was (CGVS, p.6). Gevraagd wat u behalve uw werk op de velden nog deed om uw tijd door te brengen, antwoordde u dat u niets anders deed (CGVS, p.9). Nog eens gevraagd of u geen andere elementen kon aanhalen die het mogelijk zouden maken voor het Commissariaat-generaal een zicht te krijgen op uw leven in Afghanistan, vroeg u wat u dan wel moest vertellen (CGVS, p.9). U erop wijzend dat het aan u is over uw dagelijkse leven te vertellen, stelde u enkel dat u eveneens naar de bergen moest gaan om hout te halen (CGVS, p.9). U erop wijzend dat het belangrijk is te vertellen over uw leven in uw dorp, daar u verklaarde nooit uw dorp te hebben verlaten, stelde u dat u alles had verteld wat u wist en dat u niets anders kon zeggen (CGVS, p.14). Dat u niets anders kon aanhalen over uw leven in Afghanistan, behalve uw bewering op de gronden van uw vader te hebben gewerkt – waarover u niets wist te vertellen – en dat u hout moest gaan halen in de bergen, maakt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw geschetste profiel.

Daarnaast bleek u niet op de hoogte van een aantal opmerkelijke gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan in Hesarak toen u er nog zou hebben gewoond. Zo wist u helemaal niets over twee aardbevingen die Nangarhar op 17 april 2009 hebben getroffen en waarbij de districten Hesarak en Sherzad het hardst werden getroffen (CGVS, p.18). Dat deze aardbevingen aan u zouden zijn voorbij gegaan, is zeer bedenkelijk daar de schade aanzienlijk was. Zo vielen er 22 doden, raakten er 59 personen gewond en werden er honderden huizen vernield. Ook over hevige sneeuwval die overlast veroorzaakte voor de inwoners van Hesarak, wist u niets te vertellen (CGVS, p.13). Nochtans blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat er in februari 2010 in Hesarak verscheidene huizen bedolven raakten onder sneeuw en dat meer dan 100 dieren stierven door de ijzige kou. Verder bleek u evenmin op de hoogte te zijn van de bouw van meisjesscholen in uw district (CGVS, p.10). In 2008 werden evenwel twee meisjesscholen gebouwd met de hulp van PRT. U stelde zelfs niet te weten of er al dan niet meisjesscholen zijn in Hesarak (CGVS, p.10). Vervolgens stelde u niets te weten over constructiewerken aan het districtskantoor van Hesarak (CGVS, p.12), hoewel uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat in 2009 na vier jaar werken een nieuw complex in het districtscentrum van Hesarak officieel werd ingehuldigd. Het complex bestaat uit een nieuw districtskantoor, politiekantoor en woongelegenheden voor overheidsfunctionarissen.

Voorts gevraagd zelf enkele voorbeelden te geven van incidenten en gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan in Hesarak toen u daar nog zou hebben gewoond, stelde u zich slechts twee incidenten te herinneren: een overstroming in uw dorp in 1388 (2009) en een stammenconflict tussen uw stam en de stam Azra over een berg, eveneens in 1388 (2009) (CGVS, p.13-14). Dat u niet meer dan twee gebeurtenissen kan aanhalen, is bedenkelijk. Bovendien bleef u over vernoemde incidenten erg summier. Zo kon u niet zeggen welke andere dorpen net als Ali Shair werden getroffen door de overstroming (CGVS, p.14). Wat betreft het stammenconflict, stelde u dat er mensen met helikopters waren gekomen om tot een oplossing te komen maar gevraagd wie die mensen waren, moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p.13).

Bovendien kon u het Commissariaat-generaal evenmin informatie geven over de wijze waarop uw vertrek naar Europa werd geregeld (CGVS, p.16-17). U verklaarde dat uw oom – die samen met u op de velden van uw vader werkte (CGVS, p.) – uw reis heeft geregeld en gefinancierd maar gevraagd hoeveel geld hij heeft betaald en hoe hij aan het geld is geraakt, moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p.16-17). Dat u ook de wijze waarop uw vertrek werd geregeld niet kenbaar wilt maken, doet vermoeden dat u het werkelijke netwerk waarop u voor uw vlucht steunde, verborgen wenst te houden.

Ten slotte dient erop gewezen te worden dat u het naliet enig document voor te leggen ter staving van uw identiteit en uw herkomst (CGVS, p.15).

Gezien bovenstaande vaststellingen kan geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen met betrekking tot uw profiel en verblijfssituatie. Gezien het ongeloofwaardige karakter van uw profiel en uw verblijf in Hesarak kan ook aan uw asielrelaas, dat zich in die regio afspeelt, geen geloof worden gehecht en kan u de status van vluchteling niet worden toegekend.

Om dezelfde redenen kan u de status van subsidiaire bescherming ook niet worden toegekend. De vaststelling dat u niet uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of

de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, is het voor de instanties onmogelijk om een correct zicht te krijgen op de nood aan bescherming van deze persoon.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hierin gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoeker verklaart zich niet akkoord met de motivering van de bestreden beslissing. Hij is van mening dat de bestreden beslissing een schending uitmaakt van artikelen 1, A (2) van de Vluchtelingenconventie, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en tenslotte van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 49, 49/2 en volgende, 52 en 62 van de vreemdelingenwet, alsmede van de uitvoeringsbesluiten van die wet.

Verzoeker bevestigt summier zijn asielrelaas en meent dat het Commissariaat-generaal had moeten rekening houden met het bijzonder profiel van verzoeker als minderjarige, evenals met zijn beperkte scholing. Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

De Raad is van mening dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker zijn beweerde onafgebroken verblijf in het dorp Ali Shair, district Hesarak, provincie Nagarhar, van zijn geboorte tot aan zijn vertrek naar Europa in maart 2011 niet aannemelijk maakt en verder evenmin duidelijkheid verschaft over zijn levensomstandigheden. Uit de verklaringen die verzoeker in de loop van zijn asielprocédure aflegde bleek immers dat (i) hij onbekwaam is om de periodes waarin geoogst en geplant wordt in seizoenen en maanden te situeren, hoewel hij beweerdelijk zijn hele leven op het land had gewerkt, (ii) hij vage en ontwijkende antwoorden formuleert op vragen en informatie over zijn dagelijkse leven, (iii) hij niet op de hoogte, blijkt te zijn van bepaalde zeer opmerkelijke gebeurtenissen in zijn district van herkomst.

De Raad stelt vast dat alle motieven waarop de commissaris-generaal zich baseert om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het beweerde verblijf van verzoeker in een ruraal dorp in het district Hesarak, evenals zijn beweerde agrarische levenscontext aldaar in de jaren voor zijn vertrek, steun vinden in het administratief dossier en dat deze motieven deugdelijk zijn. Verzoeker komt in zijn verzoekschrift niet verder dan het minimaliseren van deze vaststellingen. Verzoeker wijst erop dat hij jeugdig is en "weinig geschoold", waardoor hij "niet in staat is om feitelijke gegevens in de tijd en ruimte te situeren". Dit argument vermag geen afbreuk te doen aan de motivering van de bestreden beslissing. De vraagstelling van de dossierbehandelaar was aangepast aan het specifieke profiel van verzoeker. Dat verzoeker niet kon duiden in welke maand het graan geplant werd, hoewel hij beweerdelijk zijn ganse leven in de graanteelt te hebben gewerkt (zie CGVS p. 6), is op zich al een afdoende aanwijzing dat verzoeker in werkelijkheid nooit in de landbouw heeft gewerkt en zelfs dat verzoeker niet uit het platteland afkomstig is. Verzoeker poogt deze vaststelling in zijn verzoekschrift te minimaliseren door te stellen dat hij weliswaar had verklaard dat er in de winter werd gezaaid en dat hij de maanden niet goed kent. Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker verklaarde dat er "in de zesde maand" gezaaid werd, wat overeenkomt met de maand Hamal 'augustus' (CGVS, p. 6). Dat verzoeker niet bij machte blijkt om de maanden die in zijn beweerde regio van herkomst gangbaar zijn min of meer correct te gebruiken is een bijkomende indicatie dat verzoeker mogelijks zelfs niet in Afghanistan zelf zou zijn opgegroeid doch wel in een ander land. De ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde verblijf in het landelijke Hesarak wordt bijkomend bevestigd door zijn onverklaarbare lacunes in kennis over opmerkelijke gebeurtenissen die zich aldaar hebben voorgedaan terwijl verzoeker er beweerdelijk verbleef. Zo bleek hij niet op de hoogte van de zware aardbeving die zich daar in april 2009 had voorgedaan, evenmin van de lawines met dodelijke afloop in februari 2010 of de bouw van meisjesscholen in 2008. Deze vaststellingen illustreren een manifest gebrek aan elementaire achtergrondkennis die ook van een jeugdig en beweerdelijk ongeschoold persoon kan worden verwacht. Verzoeker komt ter zake niet verder dan het aanreiken van loze post-factumbeweringen, doch onderneemt geen poging om deze vaststellingen te weerleggen met objectieve argumenten die steun vinden in het administratief dossier. Aan de beweerde herkomst en het beweerde profiel van verzoeker in de jaren voor zijn vertrek kan geen enkel geloof gehecht worden. Gezien verzoeker onlosmakelijk verbonden is met zijn ongeloofwaardig bevonden verblijf en binnen een ongeloofwaardige context, kan evenmin aan het asielaansluitingsproces zelf enig geloof worden gehecht.

Verzoeker verwijst ten slotte naar de beleidsnota's van het Commissariaat-generaal en een advies van UNHCR betreffende de subsidiaire beschermingsstatus alsook naar de "fiche" van het BCHV inzake recent verblijf. Deze documenten werden niet aan het verzoekschrift toegevoegd zodat de Raad deze niet in zijn beraad kan betrekken.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.4. Subsidiaire beschermingsstatus

De Raad is van mening dat verzoeker evenmin in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

Tot slot stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht stelt dat het vooreerst van belang is te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Er is immers geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. Sinds decennia leven immers miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai en India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Bijgevolg is het dus van belang om te kunnen vaststellen uit welke regio in zijn land van herkomst verzoeker afkomstig is. Bij deze beoordeling spelen afkomst en familiale banden een zeer belangrijke rol. Het aantonen van de laatste verblijfplaats binnen het land van herkomst is onontbeerlijk vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 geen behoefte aan bescherming is indien verzoeker afkomstig is uit een streek waar geen risico aanwezig is. In de mate dat verzoeker verwijst naar de veiligheidssituatie in Nangarhar, benadrukt de Raad dat de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus met betrekking tot de vraag of hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, niet kan volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen over een verblijf in het district Hesarak van de provincie Nanagarhar zodat er evenmin duidelijkheid is over zijn feitelijke herkomst. Verzoeker verhindert zowel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als de Raad om inzicht te krijgen in diverse essentiële of wezenlijke aspecten met betrekking tot zijn profiel, nationaliteit(en), voorgeschiedenis, levenswandel en levensomstandigheden en voldoet aldus niet aan de medewerkingsplicht die op hem rust (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4 lid 1, 2 en 3 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Door het feit dat verzoeker geen reëel beeld biedt op zijn nationaliteit, reële verblijfssituatie of land van herkomst en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn verhindert hij de Belgische overheden immers zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. Bij gebrek aan elementen betreffende de herkomst van een kandidaat-vluchteling kan de subsidiaire beschermingsstatus niet worden verleend (RvS 15 oktober 2008, beschikking nr. 3.412).

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien mei tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER